

Od Redakcji

Witam Czytelniczki i Czytelników naszego kwartalnika. Przekazujemy Wam kolejny zeszyt z nadzieją, że prace w nim prezentowane będą spożytkowane przez Was w ramach praktyki psychoterapeutycznej, a także pobudzą do refleksji i zainspirują do poszukiwania optymalnych rozwiązań identyfikowanych problemów. Staramy się, aby w naszym czasopiśmie, dzięki Autorom prac oraz recenzentom, dostarczać wiedzy z dziedziny psychoterapii z uwzględnieniem różnych nurtów.

Jak to wyglądało w okresie minionych ponad 20 lat dowiadujemy się z artykułu Lecha Kality: „Struktura i ewolucja dyskursu psychoterapeutycznego w Polsce: analiza bibliometryczna słów kluczowych w czasopiśmie »Psychoterapia« (2005–2025)”. Wiele ciekawych wniosków wynika z tej analizy, między innymi taki, że specyfika polskiego dyskursu psychoterapeutycznego polega na tym, że różne tradycje teoretyczne współistnieją i wzajemnie się przenikają, zamiast tworzyć wyraźnie konkurujące paradygmaty.

Kolejna praca autorstwa Natalii Dudek i Karoliny Małek: „Rozwój tożsamości zawodowej psychoterapeuty. Perspektywa konstruowania osobisto-zawodowej kongruencji”, jest syntezą wyników badań empirycznych oraz wniosków płynących z artykułów teoretycznych dotyczących rozwoju tożsamości psychoterapeuty. Ten dynamiczny proces kształtowania się wewnętrznego poczucia roli zawodowej i osobistego stylu pracy dokonuje się latami, owocując uzyskiwaniem spójności wewnętrznej. Artykuł inspirował nas do namysłu nad różnymi aspektami procesu stawania się psychoterapeutą.

Lech Kalita, Bogumiła Kadela, Aleksander Lebiecki, Piotr Stoń, Renata Świątek i Krzysztof Walczewski, w pracy: „Rola klinicznej superwizji w funkcjonowaniu oddziałów psychiatrycznych: trzy przykłady wdrażania modelu superwizji”, dostarczają nam informacji na temat znaczenia tak istotnego narzędzia, jakim jest superwizja kliniczna dla integrowania trzech perspektyw kompleksowego, skutecznego oddziaływania terapeutycznego oraz wspierania zespołów leczących. Autorzy prezentują także wyniki ilościowego badania skuteczności i satysfakcji z superwizji w trzech modelach.

Krystyna Ułamek i Katarzyna Schier w pracy: „Analiza sposobu doświadczania ciała w diagnozie funkcjonowania adolescentów”, powołując się na opisany przez Margaret Mahler proces separacji-indywiduacji, będący podstawowym zadaniem okresu nastoletniego, w wyniku którego kształtuje się tożsamość, akcentują potrzebę uwzględnienia sposobu doświadczania ciała przez adolescentów. Proponują wzbogacenie diagnozy funkcjonowania adolescentów o ten aspekt, który jest pomijany w dostępnych klasyfikacjach zaburzeń. W swojej pracy przedstawiają autorską Skalę Doświadczania Ciała. Zaprezentowana propozycja jest ilustrowana krótkimi przykładami klinicznymi z pracy psychoterapeutycznej z adolescentami. Teoretycznymi punktami odniesienia są teoria psychodynamiczna i teorie łączące psychikę i ciało.

„Wykorzystanie relaksacji, wizualizacji i hipnozy w pracy grupy psychoterapeutycznej” to artykuł Katarzyny Litwińskiej-Rączki. Praca ta wzbogaca wiedzę na temat przydatności zastosowania tych technik w procesach psychoterapii grupowej w warunkach ambulatoryjnych. Użycie każdej z metod Autorka artykułu komentuje oraz uzasadnia celowość ich zastosowania w kontekście procesu grupowego.

Krystian Wdowiak, Agnieszka Maciocha, Adrian Muzyka i Julia Rydzek w pracy: „Psychoterapia poznawczo-behawioralna w leczeniu problematycznego korzystania z pornografii” oceniają możliwości oraz walory zastosowania tego podejścia. Autorzy uwzględniają najnowsze dostępne publikacje poprzez przeszukanie bazy danych PubMed w listopadzie 2025 roku.

Wskazują na skuteczność interwencji CBT potwierdzoną zarówno badaniami klinicznymi, jak i w mentalizacjach.

Na koniec, w imieniu całego Zespołu Redakcyjnego, dziękuję dr. Łukaszowi Müldnerowi-Nieckowskiemu, który był członkiem Kolegium Redakcyjnego na przestrzeni wielu lat. Dziękujemy Ci, Łukaszu, za Twoje zaangażowanie, za Twoją postawę w ramach naszej współpracy. Mamy nadzieję, że nadal będziemy współpracować, już z innej perspektywy, jeżeli na to pozwolą Twoje liczne zobowiązania w innych obszarach Twojej aktywności na rzecz rozwoju polskiej psychoterapii.

Kazimierz Bierzyński